

«Conte, se no tu mi crodis!»

«Dîs po! Mi stâtu coionant? No viodistu trop che al è picinin?»

«Al baste che tu lu stricis un pôc».

«Parcé?»

«Cussì tu viodis che al slargje lis çatutis e si rive a contâiu ducj».

Sgrimie e tire fûr de gabiute la bestie e la ten adalt.

«Planc eh, che son delicâts», i dîs Grubian, prin che lu strenzi jenfri doi dêts.

«Une, dôs, trê, cuatri, cinc... di une bande, eh... Ruscli Catùs! Tu vevis reson! Al à dîs dets!»

«Viodût? Ce ti vevio dit! Dîs tes çatis denant e dîs ancje ta chês daûr!»

«Mai viodude une robe compagne! Ma cemût âstu fat a cjatâlu?»

«A dius, facil! O jeri a torzeon, o ai butât un voli a Tiere e al jere plen. Crodevi che a fossin piceçucurundui e invezit al jere chel robul alì».

«Bielonon! Mi plasarès vê un ancjea mi!»

«Pardabon? Alore doman o torni di chês bandis e ti cjol un!»

«Fasarestu chest par me?»

«Ce discors! Sestu o no sêstu la plui bieles rindulutes dal planet!»

E cun chê, Grubian i molâ une bussade sul mustic a la sô morosute, al montà su la aeronâf spaziâl, e scjassant lis mostacjis e la sô codute di 150 metris, al bandonâ, par il moment, il sisteme solâr.

di Rafaël Serafin